

rer valutaen efter inflationsmålene, som Sverige og Storbritannien gør – har mindre stabile valutakurser og inflationsrater på kort og mellem-lang sigt end lande med fastkurspolitik.

For Danmarks vedkommende vil fastkurspolitikken fortsætte over for euroen, og det vil ske inden for det nye valutaarrangement ERM II med et snævert udsvingsbånd omkring kronens centralkurs over for euroen på plus/minus 2,25 pct.

Danmark har stor samhandel med eurolandene, og de tætte finansielle bånd gennem kapitalmarkederne til eurolandene gør, at den økonomiske og finansielle situation i eurolandene er af afgørende betydning for den danske økonomi. Derfor er det selvfølgelig vigtigt for Danmark og andre lande uden for euroen, at eurolandene fastholder en økonomisk politik, der sikrer en fortsat lav rente og stabil vækst.

Nogle af de økonomiske omkostninger blev synlige her for kort tid siden med den internationale krise i efteråret. Det er bemærkelsesværdigt, at det pres, der kom på den norske og den svenske krone, svækkede dem, så de stadig er svækkede. Der kom også pres på den danske krone, men vi klarede presset, som statsministeren beskrev det, og det er jo også interessant at notere sig, at forholdene i Finland, Irland, Italien, Spanien, Portugal – ja, alle de kommende eurolande – var helt stabile, uanset den uro, der var på det finansielle marked, og uanset at euroen ikke er etableret på nuværende tidspunkt. Det er ikke en drøm, det er en faktisk oplysning, som alle kan kontrollere.

De politiske omkostninger ses tydeligt af, at det har reduceret Danmarks indflydelse i det økonomisk-politiske samarbejde i EU at stå uden for euroen. Det har selvfølgelig stor betydning, at Danmark ikke deltager i det forum, hvor drøftelserne af den økonomisk-politiske koordination i EU især foregår for tiden. Danmark er heller ikke medlem af de organer i Den Europæiske Centralbank, der fastlægger den fælles pengepolitik, men Danmark skal selvfølgelig alligevel fortsat søge at være med til at sætte den politiske dagsorden i Europa. De politiske og økonomiske konsekvenser, der følger af, at Danmark står uden for euroen, er selvfølgelig centrale i de overvejelser, regeringen gør sig om Danmarks fremtidige placering i det europæiske økonomiske samarbejde.

Regeringen vil fortsætte sine bestræbelser på at gøre sin indflydelse gældende på de forskellige områder af det økonomisk-politiske samar-

bejde i EU, og herudover er det helt afgørende, at vi tilrettelægger den økonomiske politik efter, hvad der er bedst muligt, selv om vi står uden for euroen. Det vil ske gennem fastholdelse af den valutapolitik, vi har ført i mere end 15 år.

Man kan sige, at Danmark på sin vis har praktiseret det, ØMU'en går ud på, i mere end 15 år. Når man fastlægger en fastkurspolitik, følger der nemlig også krav om en bestemt stabilitetsorienteret økonomisk politik og struktur-reformer på en lang række områder i vort samfund.

Der næst er det regeringens absolutte mål at minimere omkostningerne – eller sagt på en anden måde: fjerne unødvendige barrierer for erhvervslivet. Netop det behandler Folketinget jo et lovforslag om for tiden, nemlig det forslag, der handler om, at man kan føre regnskab, bogføre og udstede aktiekapital i euro for ikke at komme i en dårligere konkurrencesituation end udenlandske virksomheder.

Regeringen vil desuden styrke oplysningen om euroen i de kommende år. Det indgår bl.a. i finanslovaftalen for 1999, for det mener vi borgerne og virksomhederne har behov for og krav på. Det er vigtigt med mere oplysning, som også kan danne grundlag for den debat om euroen, som regeringen synes er vigtig.

I dag har Økonomiministeriet og regeringen udgivet en pjec «Danmark uden for euroen». Den oplyser om nogle af de konsekvenser for danske virksomheder, den finansielle sektor, forbrugerne og lovgivningen, der vil følge på grund af euroens introduktion, og pjecen besvarer også nogle af de mest almindelige spørgsmål, som stilles. Bag pjecen ligger en mere fylldig rapport af samme navn, som blev udsendt i marts i år. Der er desuden oprettet en euro-hotline i Økonomiministeriet, og her kan borgerne få oplysninger af både mere generel art og mere speciel art.

Torsdag i sidste uge udgav Økonomiministeriet desuden sin årlige rapport om Danmarks deltagelse i det økonomiske samarbejde i EU. Den er tykkere og ikke så nemt tilgængelig som pjecen, men den analyserer en række af de økonomiske og politiske udfordringer, som Danmark og EU i øvrigt står over for i de kommende år.

Der forberedes en række korte pjecer, der skal give information om euroen, Danmarks situation uden for euroen og hvordan tingene i øvrigt kommer til at fungere i euroområdet.